

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคประชาธิปไตยเพื่อประชาชน

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อพรรคประชาธิปไตยเพื่อประชาชน ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๐/๒๕๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคประชาธิปไตยเพื่อประชาชน ดังนี้

นโยบายพรรคประชาธิปไตยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๗

นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

๑. ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขสูงสุด

๒. ดำเนินการให้อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนโดยการ

๒.๑ ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองอย่างกว้างขวาง โดยวิธีการเลือกตั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้าน จะต้องมีการอยู่ในตำแหน่งที่แน่นอน สมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาจังหวัดจะต้องมีการเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ

๒.๒ ส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพและสิทธิของประชาชน ทั้งในด้านการเผยแพร่ความคิดเห็นทางการเมือง ลัทธิ ความเชื่อ ศาสนา เศรษฐกิจ และสิทธิในการรวมกลุ่มเป็นองค์กร การจัดตั้งองค์กรเอกชน กลุ่มเกษตรกร หรือพรรคการเมืองภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย

๒.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย เฉพาะอย่างยิ่งให้เข้าใจความสำคัญของสิทธิในการเลือกตั้ง โดยมีการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง และอย่างมีหลักประกันในเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา โดยไม่ขัดกับความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๒.๔ ส่งเสริมระบบการเมืองให้เข้มแข็ง โดยมีรากฐานมาจากประชาชนอย่างกว้างขวาง เพื่อระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคงและก้าวหน้า ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความบกพร่อง

ในสังคม และช่วยพัฒนาประเทศโดยแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติ และตรวจสอบการทำงานของราชการและฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ โดยพรรคการเมืองเติบโตขึ้นตามธรรมชาติภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

๒.๕ ให้การแก้ไขความขัดแย้งทางการเมือง และความคิดเห็นต่าง ๆ โดยสันติวิธี โดยยอมรับในหลักการของเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับประชาธิปไตย ยอมรับมติของประชาชนส่วนใหญ่ และสร้างสรรค์ให้เกิดความสามัคคีและความเข้าใจอันดีขึ้นในชาติ

๓. ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างเด็ดขาดและจริงจังโดยการ

๓.๑ ดำเนินการให้ข้าราชการมีความสำนึกในหน้าที่บริการประชาชน โดยใช้วิธีการแบบประชาธิปไตยคือบังคับบัญชาตามกฎหมาย โดยยึดหลักเหตุผล และความต้องการอันชอบธรรมของประชาชนเป็นสำคัญ

๓.๒ ดำเนินการตั้งศาลปกครองประจำจังหวัดทุกจังหวัด

๓.๓ ส่งเสริมให้มีการรณรงค์ เปิดโปงและต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง และการประพฤติมิชอบในระบบราชการทุกระดับ

๓.๔ สร้างค่านิยมที่ดีในการยกย่องคนสุจริตและประณามผู้ทุจริตอย่างจริงจัง
นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๑. ขจัดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ ควบคุมกิจการธนาคาร และอุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการเกษตร พลังงาน และการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อให้อำนาจประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุดโดยการ

๑.๑ ออกกฎหมายและควบคุมกิจการธนาคารและดำเนินการให้เป็นไปตามธนาคารแห่งชาติกำหนด

๑.๒ ควบคุมกลไกการตลาดไม่ให้ขึ้นกับกลุ่มเอกชนเพียงไม่กี่คนและไม่กี่กลุ่ม

๑.๓ ควบคุมการให้สินเชื่อ ให้เอื้ออำนาจประโยชน์แก่เกษตรกรให้มากที่สุด

๑.๔ ให้รัฐเป็นผู้ซื้อและจำหน่ายสินค้าหลักและสินค้าที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตโดยตรง เช่น ข้าว น้ำตาล

๒. ยกระดับการผลิตภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน ในประเทศ โดยเน้นหนักเกษตรกรรมโดยการ

๒.๑ ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง ตามสมควร โดยยึดหลักการให้เกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินทำกินเพื่อการเกษตร แจ้งความต้องการมีที่ดิน เป็นของตนเองได้ทุกคน โดยการเวนคืนที่ดินด้วยราคาที่เป็นธรรม ด้วยการผ่อนส่งส่วนหนึ่งจ่ายเป็น พันธบัตรรัฐบาล หรือหุ้นในรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งใช้วิธีการเก็บภาษีที่ดิน ซึ่งเจ้าของมิได้ประกอบ การเกษตรกรรมเองในอัตรา ที่ก้าวหน้า

๒.๒ ควบคุมการพิทักษ์ทรัพยากรและแหล่งพลังงานต่าง ๆ ของชาติให้เป็นประโยชน์ ต่อประชาชนส่วนรวมอย่างแท้จริง ซึ่งการลงทุนของต่างประเทศจะต้องมีการถือหุ้นร่วมกับรัฐบาลเท่านั้น และจะถือหุ้นรวมกันทั้งหมดได้ไม่เกินร้อยละ ๔๙

๒.๓ ส่งเสริมการชลประทานย่อยอย่างจริงจังทั่วประเทศ รวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ชลประทานเข้าไว้ด้วยกัน ให้มีเจ้าหน้าที่ชลประทานทุกจังหวัดเพื่อรับผิดชอบโดยตรง และเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการให้มีแหล่งน้ำทุกตำบล

๓. ปรับปรุงและปฏิรูปการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพโดยการ

๓.๑ ให้คนที่มีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการตรวจสอบควบคุมการดำเนินงาน เช่นเดียวกับธุรกิจเอกชน ให้ผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือทำให้ รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เกิดความเสียหาย พ้นจากตำแหน่งไป

๓.๒ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตและการบริหารของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งวิธีการที่จะใช้คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจได้ร้อยละไม่เกินร้อยละ ๐.๕ และรวมกันทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๔๙ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร

๓.๓ รัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนเรื้อรังมานานและไม่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคของประชาชน ให้รัฐโอนให้เอกชนรับช่วงดำเนินการแทน

๔. สร้างและพัฒนาระบบสหกรณ์ต่าง ๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพโดยการ

๔.๑ ให้ประชาชนเป็นเจ้าของและดำเนินการสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ได้โดยอิสระ

๔.๒ ให้การศึกษาแก่ประชาชนเรื่องสหกรณ์ โดยกำหนดไว้ในหลักสูตรและกิจกรรม ของโรงเรียนในระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

๔.๓ ให้มีสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่บริหารในระดับต่าง ๆ ให้มีความรู้ความสามารถในด้านสหกรณ์

๔.๔ ส่งเสริมให้สหกรณ์ดำเนินธุรกิจทั้งทางการผลิต การซื้อ และการจัดจำหน่ายทั่วทุกตำบล

๔.๕ จัดตั้งสถาบันการเงินสนับสนุนสหกรณ์โดยเฉพาะ

๕. ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตให้อยู่ในระดับเดียวกันทั้งประเทศ ประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแก่การครองชีพของประชาชน เน้นการบริโภคให้เพียงพอภายในประเทศก่อนการส่งออก โดยเฉพาะรัฐบาลเป็นผู้รับซื้อจากเกษตรกร และจัดจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศเอง

๖. ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีทั้งด้านวิธีการและด้านเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันมิให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี และให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม โดยการเสียภาษีอย่างเป็นธรรมตามผลประโยชน์และความสามารถของแต่ละคน ในด้านการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากร จะหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระภาษีแก่ผู้มีรายได้น้อย โดยการมุ่งเน้นการเก็บภาษีทางตรงและภาษีพุ่มเพื่อยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องเพิ่มภาษีทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน และจัดเก็บภาษีมรดกในอัตราที่ก้าวหน้า นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมให้มีการประกันสังคมแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัยทั้งในส่วนของเอกชนและส่วนของรัฐบาลโดยการ

๑.๑ จัดที่อยู่อาศัยให้ประชาชนให้เพียงพอและให้มีสภาพที่เหมาะสมได้มาตรฐาน

๑.๒ ประชาชนที่ยากจนช่วยเหลือตนเองไม่ได้เนื่องจากสภาพแวดล้อมความสมบูรณ์ทางร่างกาย หรือพื้นฐานการศึกษาที่ไม่อำนวย จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐแบบรัฐสวัสดิการสงเคราะห์

๑.๓ จัดสร้างและส่งเสริมรัฐสวัสดิการสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ผู้ที่มีโรคประจำตัวในระยะวิกฤต ผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๑.๔ จัดเงินช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษให้แก่ผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้เพื่อการดำรงชีวิต

๑.๕ จัดหางาน หารายได้ ให้แก่ผู้พิการที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้จากส่วนแบ่งรายได้ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเงินสนับสนุนของภาคเอกชน

๑.๖ จัดตั้งสถานประกันสังคมเพื่อควบคุมและสนับสนุนการประกันสังคมด้านต่าง ๆ ขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยร่วมกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประกันสังคมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ยกกระดับขึ้นเป็น ทบวงการเมือง

๒. ปฏิรูประบบงานของหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ให้สามารถรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง ทำให้ปริมาณการเกิดปัญหาอาชญากรรม ลดน้อยลงและหมดสิ้นไปในที่สุด เพื่อความสันติสุขและมีหลักการทางด้านสวัสดิการของประชาชน

๓. ส่งเสริมให้มีการพัฒนากำลังคนด้านจิตใจ เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบันมีแนวโน้ม ในการทำลายความสงบสุขสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมยาเสพติด เป็นต้น โดยการ

๓.๑ เผยแพร่ค่านิยมด้านบุคคลและสังคมไทยที่ถูกต้องทางสื่อมวลชนทุกรูปแบบ

๓.๒ ตรวจสอบการทำงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบายการพัฒนาคนด้านจิตใจ สนับสนุน ข้าราชการที่ดีและแนะนำ ขจัดและป้องกันการทุจริต การประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งการกดขี่ ข่มเหงราษฎร

๓.๓ สนับสนุนและสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสังคมให้ดีขึ้น สร้างโครงการแก้กฎหมาย ที่ไม่เป็นธรรม การรักษาธรรมชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และขจัดการทำลายสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยเด็ดขาด ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้ายละเมิดศีลธรรมต่าง ๆ สนับสนุนนโยบายประหยัด และขจัด ความฟุ่มเฟือยต่าง ๆ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบศาสนกิจและศาสนศึกษาของทุกศาสนา ที่ไม่ขัดต่อ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน

๕. พิทักษ์สิทธิและความเสมอภาคในสังคมแก่สตรีให้เท่าเทียมกับบุรุษตามกฎหมาย ประเพณี นิยมใดที่ขัดกับหลักการนี้ จะต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขใหม่ให้เหมาะสม

๖. ส่งเสริมการเผยแพร่งานด้านศิลปะ วัฒนธรรม อันแสดงออกถึงควมมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย ทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และประเพณีนิยม โดยการจัดตั้งทบวงการเมืองว่าด้วย ศาสนาและวัฒนธรรมเป็นการเฉพาะ

นโยบายด้านแรงงาน

๑. ลดและขจัดการไม่มีงานทำและการว่างงานของประชาชนซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากตามลำดับ โดยการ

๑.๑ สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดและในชนบท ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างโรงงานเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่นำผลผลิตในท้องถิ่นมาเป็นวัตถุดิบเพื่อลดการเดินทางเข้ามาทำงานทำในกรุงเทพมหานคร

๑.๒ พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือต่าง ๆ และส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ใช้แรงงานเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาอาชีพของตัวเองให้ก้าวหน้าขึ้น

๑.๓ จัดตั้งกองทุนประกันคนว่างงาน

๒. ยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีพของผู้ใช้แรงงานให้สูงขึ้นโดยการ

๒.๑ กำหนดมาตรฐานของการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักร ให้อยู่ในสภาพที่สมดุลและเหมาะสม

๒.๒ กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความเหมาะสมและค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง

๒.๓ ให้การรับรองอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

๒.๔ ส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ประกันอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยของผู้ใช้แรงงาน

๓. สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานและนายจ้างมีองค์การเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตนเอง เช่น สหภาพแรงงานและสมาคมนายจ้าง และใช้ระบบที่เป็นธรรมในการแก้ไขความขัดแย้งในปัญหาแรงงานที่เกิดขึ้น

นโยบายด้านการศึกษา

๑. ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นโดยรัฐเป็นผู้ให้บริการ มีสถานศึกษาภาคบังคับเพียงพอ มีคุณภาพเท่าเทียม และมีมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

๒. ดำเนินการจัดระบบบริหารการศึกษา ให้องค์กรที่รับผิดชอบด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์ สืบเนื่องกัน เพื่อประสิทธิภาพสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

๓. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนดหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น และการศึกษาตามความสามารถทางปัญญา และความถนัดของผู้เรียน

๔. จัดสวัสดิการในการบริหารการศึกษาให้แก่ครูทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เพียงพอ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ และให้มีการรับรองวิทยฐานะเท่าเทียมภาครัฐบาล

๖. ส่งเสริมการอ่านออก เขียนได้ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สามในระดับพื้นฐานแก่ประชาชนทั่วไป

๗. ส่งเสริมการพูด การฟัง ภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สามในระดับพื้นฐานแก่ประชาชนทั่วไป นโยบายด้านสาธารณสุข

๑. ให้การรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขแก่เด็กและคนชราโดยไม่คิดมูลค่า

๒. ขยายขอบข่ายการบริการ การรักษาพยาบาล และบริการสาธารณสุขให้เพียงพอแก่ประชาชนในชนบทและผู้ยากจนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการ

๒.๑ ให้การรักษาพยาบาล สร้างสถานอนามัยให้มีอย่างทั่วถึง

๒.๒ เร่งผลิตและอบรมแพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล รวมทั้งการศึกษา การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพโดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท เพื่อให้รู้จักการป้องกันและรักษาตัวเอง

๒.๔ ให้ผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวได้เข้าถึงแพทย์จากโรงพยาบาลใหญ่ได้โดยตรงไม่ต้องผ่านคลินิกชุมชน หรือมีใบส่งตัวใด ๆ ทั้งสิ้น ให้แพทย์จากโรงพยาบาลใหญ่รับเป็นคนไข้ประจำโดยความยินยอมของแพทย์เจ้าของคนไข้เป็นผู้เซ็นรับรองได้ทุกโรงพยาบาล

๒.๕ ห้ามมิให้แพทย์ฝึกหัดรักษาผู้ป่วยตามลำพังโดยไม่มีแพทย์ใหญ่คอยควบคุมดูแล

๒.๖ หากแพทย์ฝึกหัดฝ่าฝืนทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยตามลำพัง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากแพทย์ประจำโรค หากเกิดอุบัติเหตุขึ้นจากการรักษาผู้ป่วยสามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากแพทย์ฝึกหัดและสถานพยาบาลนั้น ๆ ได้

๓. จัดสวัสดิการรายได้และการยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานบริการประชาชนให้เป็นไปได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

๔. สนับสนุนการผลิตยาภายในประเทศเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ลดภาระค่าใช้จ่ายการสั่งซื้อยาจากต่างประเทศของรัฐ

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก โดยให้การศึกษาและฝึกอบรมแก่ประชาชนทุกครัวเรือน เพื่อให้รู้จักป้องกันภัยคุกคามสุขภาพและดูแลสุขภาพอนามัยด้วยตัวเอง และครอบครัว

๖. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนและจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพชุมชน ส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน
นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันประเทศให้สอดคล้องกับสถานการณ์เสมอ สร้างกำลังกองทัพทั้งด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เข้มแข็งเพียงพอ ที่จะรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศได้อย่างแท้จริง

๒. ป้องกันการรุกรานและแทรกซึมจากภายนอกประเทศโดยการใช้วิธีการทูตนำการทหาร และจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันตนเองเท่านั้น

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกองทัพช่วยพัฒนาประเทศโดยการส่งเสริมให้มีการฝึกฝนอาชีพและทำการช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต ส่งเสริมให้กองทัพสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ยั่งยืน

๔. เพิ่มสวัสดิการแก่ทหารผู้น้อยและครอบครัวให้ดีขึ้นสอดคล้องกับค่าครองชีพและความเป็นอยู่ที่แท้จริง

นโยบายด้านต่างประเทศ

๑. ยึดถือและดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นในเอกราชและอธิปไตย ศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก

๒. สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศโดยเฉพาะระหว่างประเทศโลกที่สาม บนหลักการเคารพในอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน ไม่แทรกแซงกิจการภายในของกันและกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางระบบเศรษฐกิจ และลัทธิการเมืองของแต่ละประเทศ

๓. ส่งเสริมมิตรภาพ ความสมานฉันท์ และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนและในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

๔. เพิ่มพูนและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนการค้าเสรี การลงทุนในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม โดยมีหลักประกันที่ดีและมีความมั่นคง

๕. สร้างเสริมบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม การคุ้มครองแรงงาน การค้า การลงทุน การเงิน การคลัง และสิทธิประโยชน์อันพึงได้ของคนไทยทุกคน
นโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก และแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒. สนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนชาวไทยในรูปแบบทัศนศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่นระหว่างภาคกับภาค ระหว่างจังหวัดกับจังหวัด ระหว่างชุมชนกับชุมชน

๓. ให้การศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับท้องถิ่นแก่ประชาชนเพื่อให้เป็น “ทูตการท่องเที่ยว” ภายในชุมชนของตนเองได้

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกประเภท ทั้งกีฬาพื้นบ้านและกีฬาสากลแก่ประชาชน โดยเฉพาะแก่เด็กและเยาวชน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน

๕. จัดการศึกษาเพื่อการพัฒนา กีฬาสากลทุกประเภท เพื่อการแข่งขันระหว่างประเทศ ยกระดับปรับปรุงและพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับสากล

ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์เพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์เพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคประชาธิปัตย์เพื่อประชาชน” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “DEMOCRACY FOR PEOPLE PARTY” ชื่อย่อภาษาไทย “ปพป.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “DFP.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) เครื่องหมายพรรคประกอบด้วยสี ๓ สี คือ สีแดง สีขาว สีน้ำเงิน

(๒) โดยมีความหมายว่าสีแดงหมายถึงชาติ สีขาวหมายถึงศาสนา สีน้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์

(๓) เครื่องหมายพรรคประกอบด้วยวงกลมหมายถึงความกลมเกลียว ดาว ๗ ดวง หมายถึงความรุ่งเรืองตามหลักพระพุทธศาสนา รูปประชาชนชูมือหมายถึงเชิดชูประชาธิปไตย รูปประเทศไทย หมายถึงความเจริญรุ่งเรืองทั่วประเทศ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๓๐๖ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๑-๕๕๒๔๐๕๙

ข้อ ๖ สาขาพรรคประชาธิปไตยเพื่อประชาชนที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่า “สาขาพรรคประชาธิปไตยเพื่อประชาชน ลำดับที่.....” จังหวัด.....

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ ในวันสมัครเป็นสมาชิกพรรคบุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรค ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้น มีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาแล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสุดสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมีมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าว มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรคศึกษา อย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึก ในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามวิถีทางระบบ

รัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมือง แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของ พวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยน ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือ บรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับต้องยึดมั่น ในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหา ผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์ วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เทร่ญญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคจนครบจำนวนตามที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

ข้อ ๒๑ กรรมการบริหารพรรคการเมืองมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ แล้วแต่กรณี และอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

- ข้อ ๒๒ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ
- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
 - (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการบริหารพรรคตามที่กฎหมายกำหนด
 - (๕) ถูกถอดถอนตามกฎหมาย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

(๒) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๒๒

(๓) กรรมการบริหารพรรคว่างลงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

เมื่อตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับต้นทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรค ให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน โดยให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หากคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะยกเว้นตาม (๒) ให้หัวหน้าพรรค มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง จะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงิน ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรร เป็นจำนวนรวมโดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชี ที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติจัดตั้งสาขาพรรค อนุมัติการเลิกสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยูพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมัคร และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแลกเปลี่ยนกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๖ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๗ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้สมาชิกของพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการ

สาขาพรรคการเมือง ภายหลังการประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสาขาพรรคส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ และลายมือชื่อของกรรมการสาขาพรรคการเมือง หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่เป็นที่ทำการสาขาพรรคการเมือง ไปยังหัวหน้าพรรคเพื่อขออนุมัติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติ

ข้อ ๒๙ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกรียนสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๐ กรรมการสาขาพรรคการเมืองมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่ แล้วแต่กรณี และอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

ข้อ ๓๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๒๙
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคนผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๓ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาทรงมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั่วไปของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาทรงมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการสาขาพรรคตามที่กฎหมายกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง หากตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้รองประธานสาขาพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานสาขาพรรค ให้กรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน โดยให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

(๒) กรรมการสาขาพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

ข้อ ๓๖ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธาน สาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๗ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๘ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมีดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๐ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๒ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๓ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยูภิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๔ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็น ที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง ต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๔๙ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกสาขาพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วนบัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการจัดกิจกรรม

หาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการบริจาคแก่
พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๕๙ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและ
จะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๐ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ
ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๑ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรค
คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรค
มีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้ง
รายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อ
หัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๓ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจน
แสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๔ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖๕ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๔ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไป ตามขั้นตอน ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคสาม

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๖ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
- (๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๘ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๖๙ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือ ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์เพื่อประชาชน

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์เพื่อประชาชน จำนวน ๑๖ คน คือ

๑. นายเศรษฐ์ธนา โสภากันต์ธีร์	หัวหน้าพรรค
๒. นายกิตติพันธ์ แสงศิริพัฒน์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายผดุงศักดิ์ ธีระวงษ์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายชลัช สิงห์กลางพล	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายเอกราช ป็องคำสิงห์	เลขาธิการพรรค

๖. นายไชโย โอบาริกพันธุ์	รองเลขาธิการพรรค
๗. นางธัญพร โชคเจริญ	เหรัญญิกพรรค
๘. นายปิยะวัฒน์ วงศ์ผาบุดร	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๙. นายเอกภพ เหล่าลาภะ	โฆษกพรรค
๑๐. นายจัยนิจ พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายทิพย์ชฎณ ศรีสุนทร	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. พันตำรวจโท พงษ์ศักดิ์ โพธิ์ศรี	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายราวี คำเมือง	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายพูลศักดิ์ วงศ์ประทุม	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นางนัฐรินทร์ แสงพรมชาติ	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายรังสรรค์ ปรากฏทอง	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ศุภชัย สมเจริญ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง